

הפתרון הסופי. בינתיים

מאת: הדר גלרון

ביצוע : הדר גלרון ורועי הורוביץ

חלק א: "הבעיה היהודית"

מוסיקה . כניסה

רועי: היי... זאת הדר גלרון.

הדר: וזה רועי הורוביץ.

רועי: נו? האולם מלא...

הדר: כן ...

רועי: הדר פחדה שפריצת השלום תהרוס לנו את ההצגה.

הדר: הי, גם אתה פחדת!

רועי: אני? מה פתאום! הייתי בארה"ב! ראיתי שהשלום לגמרי לא מפריע לאנטישמיות לפרוח. מלחמה, לעומת זאת, גורמת לביטול הצגות.

הדר: זה נכון ..

רועי : כמעט ! (לקהל) שמעתם כבר את הסיפור על איך "כמעט ביטלו אותנו"?

הדר : (לקהל) שבועיים לפני הצגת הבכורה העולמית שלנו בפסטיבל תיאטרון בינלאומי באירופה, גילינו פתאום שנעלמנו במפתיע מהתכנייה ומהאתר של הפסטיבל! וכשניסינו לברר איתם, הם אמרו לנו:

רועי : TECHNICAL PROBLEM- we fix it

הדר: רק שהימים עברו והסתבר שה"טקניקל פרובלם" זה... אנטישמיות! משתתפים אחרים בפסטיבל הודיעו להנהלה שם שמצפונית הם לא יופיעו שם אם גם ה"ישראלים" מופיעים.

רועי: ועוד איזה משתתפים אחרים... סורים!... מצפונית אללק! בסוריה נרצחו מעל חצי מיליון אזרחים בשנים האחרונות. יש להם בכלל מצפון?

הדר: נראה לי שהם פחדו להופיע לצדינו, שלא ירצחו אותם כשהם חוזרים לסוריה- על שיתוף פעולה עם ישראל!

רועי: טוב, ככה עובד טרור. המנהל האמנותי גם צלצל אליי, כולו מזיע, שאין להם איך להגן עלינו...
אין תקציב להוסיף אבטחה צמודה והוא לא רוצה חלילה שניפגע... בקיצור, הוא קיווה שאנחנו נפתור
לו את הבעיות שלו ונמשוך את ההשתתפות שלנו בפסטיבל.

הדר: אבל, תגידו לי: אחרי ה-7 באוקטובר וליל האיראנים, אמנים סורים זה מה שאמור להפחיד
אותנו? סורי סורים, אנחנו כבר בשלב של טילים בליסטיים מאיראן - תחזרו כשיש לכם ביד משהו
קצת יותר רציני!

רועי: בקיצור, הודעתי לו שאנחנו באים להציג ויהי מה. זה הפך למבצע חשאי... את הכרטיסים מכרו
דרך אתר אחר. החזיקו אותנו במלון מחוץ לעיר עד שהסורים - והלבנונים והפקיסטנים - נעלמו
משדה הראייה עם המזוודות שלהם... כשהגענו, ראינו שגם בתכנייה המודפסת וגם בפוסטרים של
הפסטיבל, אנחנו בכלל לא קיימים - כיסו אותנו במדבקות צבעוניות.

הדר: פחדנו שלא יהיה קהל- כי איך מישהו יגיע להופעה שבכלל לא יודעים עליה...? אבל מסתבר
שחרם זה פרסום אדיר... ההופעה הראשונה שלנו הייתה מפוצצת!

רועי: בקהל-לא בחומר נפץ.

הדר: והקהל של הראשונה כבר הביאו את הקהל של השנייה... בקיצור, הפכנו להיות ה-אטרקציה
של הפסטיבל. כולם רצו לבוא להצגה... שלא הייתה!

רועי: אבל מאז החלטנו ש"לא עוד" NEVER AGAIN IS NOW אנחנו מחרימים את האנטישמיים
לפני שמחרימים אותנו! (פונה לקהל ישירות) יש אנטישמיים בקהל?

הדר: או איסלמופובים-

רועי: או איסלמופובים...?

הדר: או הומופובים!

רועי: או הומופובים...?

הדר: או ניאו נאציים!

רועי: הדר!

הדר: חייבים להיות יסודיים!..

רועי: אין ניאו-נאצים בישראל...

הדר: אולי יש תיירים ניאו נאציים שבאו לבקר...!

רועי: טוב! (מגלגל עיניים) או פשיסטים?

הדר: או מפיצים של תאוריות קונספירציה? או מכחישי שואה? או אנשים ששמים אננס על פיצה? או
חברים בכת ה-

רועי: אוקי , הדר . מספיק! נראה לי שהבינו. אז אם מישהו מכם משתייך לאחת הקבוצות הללו, חוץ, אולי מעניין האננס -

הדר: רועי !

רועי: נדבר על זה אח"כ... זה הזמן שלכם לצאת... תוכלו לבחור כל הצגה אחרת בפסטיבל... או שפשוט נחזיר לכם ת'כסף! אף אחד .. וואו!!!

הדר: איזה קהל ממי ... ! איך אפשר ללכלך על ישראלים!?

רועי: באמת מדהימים ... אפשר לעשות איתכם סלפי ? (מוציא פון)

הדר: אוף ... פעם כולם רצו לבקר בישראל. "הולי לנד טורס!" "מסע תגלית!" "בת'להם", "סטארט אפ ניישן!" היינו המדינה הכי המגניבה של המזרח התיכון הפרוע.

רועי: ברור. ה-7 באוקטובר שינה הכל. עכשיו כשאנשים שומעים "ישראל", חצי רוצים להרוג אותנו , חצי רוצים לחבק אותנו , והחצי השני...

הדר: זה כבר החצי השלישי, רועי.

רועי: אז החצי השני לא יודע לעשות חשבון. אבל כולם מאד דעתנים לגבי ישראל ועזה.

הדר: כן, זה כמו להיות מפורסמים, אבל פתאום מכל הסיבות הלא נכונות.

רועי: ומרבית האנשים בעולם בכלל לא יודעים מה עברנו ב7 באוקטובר

הדר: לא יודעים?? על הטבח הכי גדול של יהודים מאז השואה? על יותר מ-1,200 אנשים בישראל שנטבחו, נאנסו, נשרפו חיים...? על יותר מ-250 חטופים לעזה...?

רועי: כן. איכשהו אנחנו הפכנו להיות הנבלים בסיפור

הדר: טוב, זה בגלל מה שקרה בעזה אחרי זה...

רועי: כן... וזה באמת נורא מה שקרה וקורה בעזה... הרעב, הסבל, המוות, המחיר שהעם הפלסטיני משלם בגלל המנהיגים הטרוריסטים שלו

הדר: טוב את זה טראמפ הצליח לשנות...

רועי: לא יודע... טראמפ עשה דבר גדול – הוא החזיר לנו את החטופים, אבל לא ברור איך ייראה השלום הזה וכמה זמן הוא יחזיק מעמד ...

הדר: אני אגיד לך בדיוק איך... אתה יודע שכשטראמפ היה בארץ הוא גם ביקר בגן החיות התנ"כי? ומאז שהוא היה שם, יש שם כלוב אחד עם זאב וכבש ביחד .

רועי: חזון אחרית הימים! "וגר זאב עם כבש"

הדר: בדיוק, אז תקשיב: כולם רצו לראות את זה! השתגעו - "הי ! מיסטר פריזידנט!! איך אתה עושה את זה... והוא חיך את החיך ואמר: "זורי סימפלא! כל יום כבש חדש!"

רועי: (פאזזה) ואנחנו בתפקיד הכבש!

הדר: אנחנו... הפלסטיניים ... כולנו כבשים. זו הרי לא מלחמה של ישראל נגד פלסטין!

רועי: ברור שלא. הפלסטינים הם השכנים שלנו- אנחנו רוצים להסתדר איתם! וגם אם לא רוצים- חייבים! אין דרך אחרת, חוץ מלחיות כאן ביחד.

הדר: בשנתיים האחרונות נורו עלינו יותר מ-26,000 קטבמים, קאסאמים, רקטות, טילים וטילים בליסטיים, משש מדינות שונות! ולמרות שהמלחמה נגמרה, אני עדיין לא מצליחה להירדם בלילה, כי התת מודע שלי מחכה לאזעקה...

רועי: ואת יודעת למי אנחנו חייבים תודה על כל ה"כיף" הזה? המדינה שמייצאת טרור עולמי בזמן שהיא מנהלת את המועצה לזכויות האדם באו"ם! איראן! זה כמו למנות את אדולף היטלר לראש הקרן ע"ש אנה פרנק להנצחת השואה!

הדר: ברור, זה הכל איראן נגד ישראל. איראן - שהחלום הרטוב של האייתוללות שלה הוא למחוק את ישראל, שלא אכפת להם מאזרחים שלהם, אפרופו חלום רטוב - הם במשבר מים נוראי האזרחים שם מתים כמו זבובים אז מה אכפת להם מאזרחים זרים! - מצדם "שימותו"!! זה יחסי ציבור מעולים! אנחנו נצלם את זה לטיקטוק ונציג את זה כרצח עם!"...

רועי: איזו אירוניה איראנית! המדינה שמוציאה להורג הומואים ונשים ששמות את החיג'אב קצת עקום. הם אלו שמאשימים אותנו בג'נוסייד ...

הדר: וככה מעודדים אלימות נגד יהודים ורצח של יהודים, לא רק בישראל אלא גם בלונדון, פריז, אוסטרליה, ניו יורק... בכל מקום!

רועי: שמעת פעם על איראני שנרצח באוסטרליה סתם בגלל שהוא איראני?

הדר: תודה לאל לא!

רועי: אז, שוב, חזרנו לJP!

הדר? JP :

רועי: JEWISH PROBLEM - הבעיה היהודית!

הדר: מה איתך?!... הבעיה היהודית נפתרה בשנות ה-40 של המאה הקודמת

רועי: לא - הפתרון הוא לא עבד...

הדר: איזה פתרון?...

רועי: הפתרון הסופי המפורסם...

הדר: ברוך השם! בגלל זה אנחנו כאן .

רועי: כן, עכשיו יש פתרון-סופי חדש.

הדר: אה, אני מבינה – אותו סיפור אריזה חדשה.

רועי: בדיוק... הפעם הם ארזו את זה ככה שזה יישמע כמו איזו מנטרה של שלום עולמי!

הדר: אה – אני יודעת! (שרה) "from the river to the sea Palestine will be free"

רועי: ששש... זו קריאה לרצח עם!

הדר: לא לפי טיקטוק!

רועי: טיק טוק!! טיק טוק חושבים שהם יכולים לפתור סכסוך בן 5,000 שנה עם סרטון של 15 שניות?!

הדר: והם אפילו לא יודעים איזה ריבר ואיזה סי...

רועי: כמובן שלא – אפילו אם הם יחפשו את ישראל במפה, הם בטח לא ימצאו אותה

הדר: ברור – אנחנו כל כך קטנים שצריך לעשות זום אין 5 פעמים רק כדי לראות אותנו, ועוד 5 פעמים אם רוצים לקרוא את השם שלנו

רועי: שדרך אגב, לא נכנס לשטח שלנו. אנחנו המדינה היחידה בעולם שהשם שלה לא נכנס לשטח שלה.

הדר: אנשים חוזרים על המנטרה הזאת בלי להבין שזו קריאה למחוק את ישראל מהמפה, לתוך הים -

רועי: עם כל מי שנמצא כאן - יהודים, מוסלמים, נוצרים, דרוזים...

הדר: אז מה יהיה איתנו?

רועי: תראי, טכנית, לפי התיאוריה שלהם, אנחנו אמורים לחזור למקום שבאנו ממנו

הדר: אה באמת?! יופי! אז יש לי המון אפשרויות!...

רועי: כן?

הדר: אתה יודע שנולדתי בלונדון. אמא שלי פולנייה ואבא- מרוקאי. So I just need to decide which country to relocate myself to (אנגלית)

רועי: גוד לאק דיר!

הדר: אבל לאן אתה תחזור? לגרמניה??

רועי: כנראה... אבא שלי יליד ברלין. שמעתי שיש להם חבילה של הטבות לתושבים חוזרים (כוכב צהוב) כשהיטלר עלה לשלטון, ב 1933, אבא שלי היה בן 6. והילדים בבית הספר הרביצו לו. איך שסבא שלי ראה את המבט המבועת שלו החליט: "יאללה, תארזו, היינו כאן"

הדר: פששש... כל הכבוד לסבא שלך! טיימינג איז אבריטינג! תמיד צריך לעזוב עם המכה הראשונה.

רועי: אז בזמן שכולם אמרו (במבטא גרמני) "הם לא יפגעו בנו, אנחנו קודם כל גרמנים, ורק אחר כך יהודים!", סבא שלי כבר דאג לויזות וב-1934 כבר לכל המשפחה היו דרכונים פלסטיניים.

הדר: (הלם מוגזם) מה??? אתה פלסטיני?!

רועי: אני הפלסטיני האסלי, המקורי... המשפחה שלי הגיעה ארצה בזמן המנדט הבריטי. אפילו יש לי עוד את ה Balastinian Bassbort של אבא שלי!

הדר: נו, אז מה הבעיה שלך??? כל מה שאתה צריך זה להראות אותו במחסומים.

רועי: (בסרקזם) ברור. אני בטוח שחמאס ישמחו לסייע.

הדר: ומאיפה אמא שלך?

רועי: במקור, המשפחה שלה ברחה מסוריה ומרוקו.

הדר: סוריה??? עכשיו אתה נזכר? למה לא אמרת את זה לאמנים הסורים שהחרימו אותנו. אתה חייב לחזור לשם. תן לי לטפל בזה... "אהלן, סוריה? כיפהאללק? שו אחברק? אינשאללה... Our friend Roy is considering coming back to your country - his country - from Israel! ... Hello?"

רועי: (ממשיך עם השיחה הדמיונית) הלו, ורשה? Dzien dobry. Remember the house you stole from Hadars' grandparents? She'd like it back. She is coming... she's on her way... Hello? זה היה אפילו יותר מהר מסוריה!

הדר: ומדליית הזהב לדחייה הכי מהירה של יהודים חוזרים... פולין!

רועי: בצדק... (שומעים את ההמנון הפולני) אנחנו מתאמנים על זה שנים

הדר: מה עם מרוקו?!

רועי: כן, זה טוב בשביל שנינו.

הדר: רעיון טוב! בונז'ור, קזבלנקה?

רועי: בונז'ור, בונז'ור

הדר: My father is the eldest of 12 children. So, we'll need a 12-bedroom home- oh, merci!

רועי: And we a 7 room, merci beaucoup.

הדר: And we keep kosher! Qui' qui' Halal"

רועי: Qui, qui, we too! Exactment! and my grandfather was a Rabbi

הדר: Jewish: He was a Rabbi. A rabbi. No Arabi, a rabi!

רועי: לא היית צריכה להגיד את זה

הדר: זה הסבא שלך! ... תגיד, יכול להיות שאף אחד לא רוצה אותנו בחזרה?!

רועי: אל תהיי אהבלה! פשוט יש להם זיכרון קצר; היינו צריכים לחזור לשם קודם ...

הדר: נכון! כמו היהודים ששרדו את השואה וחזרו לבתים שלהם. הם התקבלו בנשיקות חמות!

רועי: את מתכוונת... "נשק חם!"

רועי + הדר: "אה, שרדת את אושוויץ? כמה... חבל."

(צליל - כיתת יורים)

רועי: בדיקת הדי-אן-איי שלי אומרת שאני 2% ניאנדרטלי – אולי אני אחזור למערה?

הדר: אה, הדי-אן-איי שלי אומר שאני 3% ויקינגית, 14% מונגולית עתיקה, 6.5% חלילנית קלטית, 5% פולינזית מומחה...

רועי: (מסתכל עליה) ו-100% - איבדת את זה!

הדר: כן... איפה היינו? איפה שהוא בין הריבר והסי?

רועי: נכון! (מתיישר) אז כשאנשים צועקים לנו "היי ג'וד! תחזרו למקום שממנו באתם!" השאלה האמיתית היא אם הם מוכנים שנדפוק אצלם בדלת??

(מוזיקה... מפחידה)

הדר: תזכרו. ב-7 באוקטובר - בדרום הארץ

רועי + הדר: אף אחד לא טרח לדפוק!!!

סרטון - דוקו 7.10

מיד אחרי חוזרים לתוך החלק השני - סצינה דרמטית-זוג. כחודש אחרי ה-7.10:

חלק ב: אז איך ת'רוצה למות?

היא צופה בסרטון בטלפון - נשמעים גברים צוחקים. כלב נובח, היא מיד סוגרת את הווידאו. מקשיבה. הוא נכנס.

הוא: היי...!

היא: אה! חזרת...

הוא: את נשמעת מאוכזבת...

היא: לא! פשוט - לא ענית, השתגעתי מדאגה...

הוא: היה טירוף... ניתוח רודף ניתוח - 36 שעות על הרגליים.

היא: חשבתי שקרה לך משהו!

הוא: קרה. קיבלתי אפטר של 24 שעות! איפה הילדים? שקט פה...

היא: בממ"ד.

הוא: למה? אין אזעקות עכשיו!

היא: נכון. (מציצה בשעון) סינוואר באמת מאחר היום - בדרך כלל בשעה הזאת כבר היו מט"חים על תל-אביב.

הוא: הילדים לא צריכים לשבת בממ"ד ולחכות לטילים!

היא: הם לא "מחכים לטילים"... הם רואים טלוויזיה.

הוא: העברת את הטלוויזיה לממ"ד?

היא: ואת המחשב.

הוא: אבל...

היא: ואת המיטות שלהם - אין סיכוי באמצע הלילה להספיק : להתעורר, להעיר את הילדים, להכניס את כולם לממד ולסגור ת'דלת תוך 90 שניות! אתמול שמענו את ה'בום' הראשון לפני שסגרתי את הדלת. כל הבניין רעד... נפל טיל שלושה רחובות מפה!

הוא: (משלים) כן, ראיתי... (מחפש בעיניים) איפה המקרר??

היא: .... עם המחשב והטלוויזיה

הוא: בממ"ד?!?! איך ניכנס לשם כולנו אם תהיה אזעקה?

היא: נצטופף - אבל נסתדר.

הוא: הילדים צריכים להיות בחוץ, לשחק עם חברים - מזג האוויר נהדר.

היא: גם ב-7 באוקטובר היה יום יפה. (מסתכלת שוב בשעון) אחרי המט"ח היומי של חמאס, אני אקח אותם לפארק...

הוא: יופי - קחו את האופניים!

היא: אין אוויר בגלגלים.

הוא: אז אני אמלא...!

היא: לא צריך!

הוא: למה לא? ... את פינצ'רת אותם?

היא: עדיף שנישאר ליד המקלט הציבורי.

הוא: מה הילדים יעשו שם? יאכילו את הברווזים?! הם כבר לא בני ארבע ..

היא: "בטר סייף דן סורי".

הוא: (נאנח, הוא מתכוון ללכת לממ"ד)

היא: אריק! ... השגת את הכדורים?

הוא: אממממ... לא.

היא: אריק!

הוא: נאווה!

היא: אריק!

הוא: נאווה, חשבתי על זה.

היא: אין מה לחשוב!

הוא: אז אני חושב גם בלי רשותך!

היא: תקשיב, אמרת שתוכל להשיג את הכדורים מבית החולים הצבאי. אז אם עכשיו אתה לא יכול-

הוא: אני יכול! (שתיקה)

היא: אוקי, אז אם אתה לא רוצה להשיג אותם - תגיד לי עכשיו - ואני אדבר עם ד"ר נצר.

הוא: אני לא רוצה את הכדורים האלה אצלנו בבית!

היא: (לוחשת כדי שהילדים לא ישמעו) אה, אתה מעדיף שניאנס כאן?

הוא: מה...!?!

היא: או אולי שניחטף ואז יאנסו ויענו אותנו.

הוא: נאווה...!

היא: או שאולי פשוט יפשיטו אותנו, יקשרו אותנו ביחד, וישרפו אותנו חיים...

הוא: אולי תפסיקי...!

היא: אז איך ת'רוצה למות?

הוא: מה?! אני מעדיף לחיות.

היא: איך אפשר לחיות כשמישהו אחר מתכנן את המוות שלך?

הוא: איך אפשר לחיות כשכל הזמן חושבים על המוות?!

היא: זה הם שהתחילו! הם רוצים שכולנו נמות - הם אפילו כתבו את זה באמנה שלהם.

הוא: זה לא חדש...

היא: רק שעד עכשיו לא רצינו להאמין להם. אבל עכשיו - אוהו, עכשיו אני מאמינה להם. ואני רוצה... לקחת את המוות שלי בידיים!

הוא: כן? איך בדיוק? בלהתאבד? בלהרעיל את הילדים שלנו?

היא: אם זו הדרך היחידה שאני יכולה להגן עליהם...

הוא: אני פה כדי להגן עליכם.

היא: אתה לא פה! לא היית פה 29 ימים, 7 שעות ו-(מציצה בשעון) 36 דקות! ואם מחבלים יפרצו את הדלת שלנו - אתה אפילו לא תענה לטלפון!

הוא: נאווה - אני מבטיח לך לענות.

היא: אה, הם יאהבו את זה מאד! הם נהנים במיוחד להראות לבעלים איך הם-

הוא: שששש!

היא: (לוחשת בלחץ) אונסים את הנשים והבנות שלהם! הם יצירתיים מאוד - ליד קטלוג החמאס של 'מוות ליהודים' 2023, תאי הגזים נראים כמו ספא...

הוא: את צופה בסרטונים האלה...

היא: אתה קולט שלערוף ראשים חזר לאופנה? הם ערפו לתינוקות - עשרות תינוקות - את הראש!

הוא: אני אמרתי לך לא לצפות בסרטונים האלה! זה טרור פסיכולוגי!

היא: זה לא טרור "פסיכולוגי" זה טרור, נקודה. וכשהם אומרים שהם רוצים לחזור על ה-7 באוקטובר שוב ושוב ושוב - אני, כאמא, חייבת להבין מה זה אומר!

הוא: נאווה... הם לא יעשו את זה שוב.

היא: הם ועוד איך כן, אם רק תהיה להם הזדמנות... (שתיקה) אתה יודע - הם צחקו!

הוא: ...אני יודע.

היא: בזמן שהם טבחו ואנסו, הם-

הוא: אני יודע!

היא: תביא לי את כדורי הציאניד האלה... בבקשה!

הוא: הם קטלניים.

היא: אני מאד מקווה. (לוחשת שוב) כי אני ממש מעדיפה שיחתכו לי את השדיים ויקרעו ממני את איברי המין אחרי שאני מתה - ולא לפני הילדים!...

הוא : את יודע שלפעמים, את מפחידה אותי יותר מהם?...

היא: מה? (פאזזה, נפגעת) אז עכשיו אתה עושה ממני משוגעת??

הוא: זה לא מה שאמרתי...

היא: (רך) אתה יודע מה רוני שאלה אותי היום?

(ילדה מופיעה)

ילדה: אמא?

היא: היי מתוקה...

ילדה: מה זה 'אונס'?

הוא: (קופא) מה???

היא: (אליו) כן. היא אפילו עוד לא התנשקה את הנשיקה הראשונה שלה...

ילדה: אונס, אונס (חסרת סבלנות) מה שהם עשו לבנות בקיבוץ!

היא: זה לא משהו שצריך להדאיג אותך, מותק

ילדה: גבי אומרת שזה כשגבר רע דוחף את ה"דבר" שלו לתוך הפיפי של בחורה! (צוחקת) היא משוגעת!

היא: כן... (אליו) שנים חלמתי על שיחת האמא-בת שתהיה לנו על ענייני סקס... רציתי לספר לה כמה הנאה אפשר להפיק מהגוף שלנו. כמה יופי, בטחון, אהבה אפשר לחוות במגע - (הוא מחבק את נאווה מאחור) איך מספרים לילדה בת 12 שגוף של אישה עלול להפוך לשדה קרב?

ילדה: היא משקרת, נכון? אמא!

היא: כמובן שהיא משקרת!

(הילדה מסתכלת עליה בחוסר אמון, ובורחת)

הוא: יופי, בדיוק זה מה שהיית צריכה לענות!

היא: היא יודעת שאני שיקרתי... הילדים שלנו איבדו את התמימות שלהם, אריק...

הוא: אני לא אתן לאף אחד לפגוע בכם - !

(הוא שולף אקדח ומניח אותו על השולחן. היא רואה ונרתעת לאחור)

היא: אההה! מה לעזאזל...?

הוא: זה פתרון הרבה יותר טוב מכדורים.

היא: כן? (בוחנת בזהירות) איך בדיוק?

הוא: קודם כל, הכדורים הם וואן ווי טיקט - וזה דו"צ - אפשר להשתמש בו נגד אויב... או, במקרה הצורך... אם אין ברירה

היא: "אש כוחותינו" - גם זה מוות פופולרי בזמן האחרון...

הוא: בואי נקווה שלא נצטרך להשתמש בזה בכלל.

היא: באמת היית מכוון אליי את הדבר הזה...? אתה מסוגל?

הוא: (שתיקה) את יכולה לירות בי קודם אם את רוצה... (מושיט לה את האקדח - היא מתרחקת)

הוא: לא-לא-לא-לא-לא!

היא: אז אתה כן? ...היית... יורה בי, אני מתכוונת.

הוא: מתוך אהבה... רק אם תרצי שאני אעשה את זה.

היא: זה כל כך... מלכלך!!

הוא: טוב, את לא תהיי זו שתצטרך לנקות את הבלגן...

(פעימה)

היא: והילדים? באמת היית מסוגל ל...? (מביטה באקדח, לא מסוגלת לומר) אני בחיים לא הייתי יכולה לעשות את זה!

הוא: בואי לא נחשוב על זה. באמת שהבאתי את זה רק כדי שתרגישי יותר בטוחה.

היא: אה-הה.. גלולות קטנות, לבנות וחלקות היו גורמות לי להרגיש הרבה יותר בטוחה.

הוא: קחי את הציפרלקס שהשארתי לך! את צריכה להירגע.

היא: לא. אני צריכה להיות לגמרי עירנית ולהביט למציאות בלבן של העיניים! תשיג לי את הציאניד הזה...

הוא: זה קל מדי... את יכולה לטעות. לשמוע משהו, להיכנס לפאניקה... האקדח הוא רק להגנה. כל עוד אנחנו לא בסכנה מיידית- ואנחנו לא!- חייבים להתנהג כמה שיותר נורמלי, בשביל הילדים.

היא: אני מנסה! אם לא הייתי מנסה להיות 'נורמלית', (אם עדיין יש דבר כזה נורמלית!) הייתי מסתגרת עם הילדים בממ"ד מהרגע הראשון - ולא יוצאת עד שהמלחמה המזוינת הזאת נגמרת!! אם לא הייתי מנסה להיות נורמלית, הייתי גוררת אותם מחדר לחדר בבית, היינו משחקים מחבואים ומחפשים איפה הכי טוב להסתתר... הייתי בודקת באיזה ו מגירות וארונות הם יכולים להתחבא

בקלות... הייתי עושה תחרויות מי יכול להישאר בשקט הכי הרבה זמן...! אם לא הייתי מנסה להיות 'נורמלית', הם בכלל לא היו יוצאים מהבית, הם לא היו פוגשים חברים... הם היו בפיג'מות כל היום, וגם אני!!! - כי לא הייתי טורחת עם כביסה... או ניקיון... או בישולים. אם לא הייתי מנסה להתנהג נורמלי - לא הייתי נושכת את השפתיים שלי- הייתי צורחת כמו משוגענע - כי אני באמת משתגעת (מסתכלת באקדח) אולי בעצם אני יכולה לעשות את זה? (רוצה לגעת באקדח אבל הוא לוקח אותו קודם)

הוא: אני הולך להגיד שלום לילדים.

היא: (עוצרת אותו) תהיה בצד שלי!

הוא: מה?

היא: אם הכפויי הטובה האלה יגידו עליי משהו - תגיד להם שאני עושה הכי טוב שאני יכולה - לא, יותר מהכי טוב...! תגיד להם שכל מה שאני עושה זה רק מאהבה!

הוא: בסדר.

היא: תבטיח לי! תבטיח שתעמוד לצדי, גם אם הם יתבכיינו לך שאמא בכתה על הספה כל היום...

(הוא מתחיל לצאת. היא מיד שולפת סלולארי)

הוא: נאווה, תפסיקי לצפות בסרטונים האלה! תפסיקי לצפות בחדשות! וקחי את עצמך בידיים! את לא יכולה להתמוטט ככה!!

היא: לך קל לדבר! אתה שם בחוץ, מציל את העולם!

הוא: אני לא מציל שום עולם! אני ממוקם בשטח

היא: מ'זתומרת? אמרת שאתה לא בתוך עזה.

הוא: אני בבית חולים שדה, ליד עזה. מנתח מחבלים פצועים.

היא: מה??!

הוא: בתי החולים בארץ לא יכולים לקבל אותם, כי-

היא: ברור שלא!! אני מקווה שאתה הורג את המפלצות האלה ולא מציל אותן?!

הוא: אני רופא, נאווה!

היא: אז??

הוא: (מותש, בגבול היכולת) אז? אז הידיים שלי מכוסות בדם! הדם שלהם... שלנו! כל יום, כל היום!

את רוצה לדעת מה אני עושה? אני מוציא רסיסים מחזה של נער שבא לכאן לטבוח בילדים שלנו. אני מחזיר את הפעימות ללב של בנאדם שהצית את הבית של דוד שלי. וכן, אני מציל אותם! לא כי אני חלש. לא כי אני לא מבין מה הם עשו. אלא כי זה מה ששומר אותי אנושי!

את יודעת כשהם תחת הרדמה, חלק מהם נראים כמו מלאכים. ילדים תמימים שקועים בשינה. אחד אתמול - לא יכול להיות יותר משבע עשרה - ייבב תוך כדי שינה כמו ילד עם סיוטים. (יותר רך) דיברתי אליו בזמן שהוא היה מורדם. הזוי לא? "הכל יהיה בסדר..." לחשתי לו. "אתה תראה שתוך שבוע תשחק שוב כדורגל עם חברים... תחזיק מעמד" ואני מרגיש שזה שוקע, מחלחל. כמו איזה נס רפואי!

היא: (ציני) עוד נס כזה ואבדנו...

הוא: (באירוניה חדה) ואז הוא מתעורר. רואה אותי. מבין שיהודי עומד מעליו, מציל אותו בעצם. ואת יודעת מה קורה?

היא: הוא מתגייר!?

הוא: כמעט... הוא הופך מילד ישן למפלצת – תוך שנייה! הוא מתחיל לקלל, לירוק, להשתולל - ניסה לנשוך אותי כשהוא עוד מחובר לצינורות! אם הוא היה מגיע לגרון שלי, הוא היה קורע אותו בשיניים.

היא: זה מה שאמרתי לך! הם מפלצות! כולם! (עוצרת, ואז בטון משתנה)

הוא: ואז נכנס מחמוד - זוכרת אותו? הרופא הערבי הישראלי? הוא התיישב ליד הילד והתחיל לדבר אליו. בערבית. בשקט. הסביר לילד שלחמאס לא אכפת ממנו. שהוא - מחמוד - דואג לו יותר מכל חמאס ביחד.

היא: ו?

הוא: (עם רגשות מורכבים) הילד פשוט... פשוט בהה במחמוד כאילו שהוא מדבר בשפה שאף פעם לפני כן הוא לא שמע. לרגע - ראיתי משהו... סדק קטן בחומה.

ואז זה היכה בי. אני יכול להוציא קליעים. אני יכול להחזיר לבבות לפעולה. אבל אני לא יכול לעקור שנאה. אני לא יכול לעקור את הפחד שבו האכילו אותם, אפילו לפני שהם למדו לדבר.

נאוה, המנהרות שלהם הן לא הבעיה – הכל זה ענין של חינוך. שום מכשיר רפואי, אפילו הכי טוב בעולם, לא יעזור נגד מה שבאמת הורג את כולנו.

היא: (קולטת) בדיוק! ולכן אני צריכה את הכדורים האלה, אריק! אתה בעצמך אמרת את זה - אין תרופה לשנאה שלהם.

הוא: (בוהה בה, המום) רגע... מה?

היא: (בעוצמה מתגברת) אם הם יפרצו לכאן, מה אתה חושב שיקרה? שהם יראו את הילדים שלנו ופתאום ישתנו? החבר הערבי שלך לא יהיה כאן כדי לדבר איתם. (זזה קרוב יותר) הכדורים האלה הם ההגנה היחידה שלנו. זאת החמלה שלנו. האנושיות שלנו!

הוא: (מתפוצץ בזעם לא מאמין ובצחוק מר) האנושיות שלנו?! תגידי, את בכלל שומעת את עצמך?
אני מנסה להגיד לך שראיתי נס - סדק זעיר בקיר השנאה. סיכוי.

היא: סיכון! לחנך אותם מחדש ייקח עשרות שנים! הם רוצים להרוג את הילדים שלנו עכשיו!

הוא: גם את!

היא: מה??

הוא: אני חוזר הביתה גמור, מותש מבית החולים. אנחנו נותנים שם את הנשמה כדי להגן על האנשים בבית, בעורף, ואז אני מגיע הנה ומוצא את עצמי בעוד שדה קרב! ההם שם לפחות מאמינים שהם משרתים איזו מטרה מקודשת, אבל מה התירוץ שלך?

היא: (שתיקה המומה, ואז זעם קר) שלא תעז להשוות אותי אליהם !!

הוא: שלא תעזי לבקש ממני לעזור לך להרוג את הילדים!

(בשקט קטלני, היא מושיטה יד לאקדח על השולחן, מכוונת אליו)

הוא: נאווה!!! ...

היא: אל תיגע בי!!

הוא: נאווה – תורידי את זה. (משקר) אין בזה כדורים

היא: בוא נראה (מפנה את האקדח לראשה שלה)

הוא: נאווה!!! (חוטף ממנה את האקדח)

היא: אני לא מאמינה שהשארית אותי כאן לבד, כדי לטפל במפלצות האלה-

הוא: אני לוקח את הילדים להורים שלך.

היא: לא, אתה לא!

הוא: ועוד איך כן. ואת תדאגי לעצמך בבקשה. תקחי ציפרלקס, צאי קצת החוצה! (הוא יוצא)

היא: אני יוצאת! אני הולכת להתנדב כל יום עם המפונים!

הוא: (מאחורי הקלעים) יופי!

היא: (מרימה עוד בובה \ דובי) היום פגשתי את הילד בן ה-4 שעבדתי איתו בשבוע שעבר - אתה זוכר? זה שראה את ההורים שלו... כחחחח (עושה סימן של שחיטה על צווארה)

(הדובי הוא הילד)

היא: מה שלומך היום, מתוקי?

ילד: אממ.. אני חי? או מת?

היא: (אליו/לקהל) לא ידעתי מה להגיד.

ילד: איך אפשר לדעת אם חיים או מתים?

היא: אה... תראה... רק אנשים חיים יכולים להרגיש חיבוק.

ילד: באמת?

היא: כן. אתה רוצה לנסות?

ילד: אממ (חושבת, מהנהנת) אה-הה.

היא: בוא הנה!!

(מחבקת את הדובי)

היא: אתה מרגיש את זה?

ילד: כן. אז... אני חי?

היא: כן! שנינו חיים. (ה'ילד' עוזב את החיבוק, ואז 'חוזר')

ילד: אבל בואי נבדוק שוב מחר, טוב?

הוא חוזר - חיזור.

הוא: למה הילדים ישנים, נאווה?! אני לא מצליח להעיר אותם... הם לא ישנו טוב בלילה? ...

היא: אה... כן.. אחרי ה...

הוא: את נתת להם משהו?

היא: נתתי להם ציפרלקס - רק אחד - שיירגעו קצת.

הוא: מה?! השתגעת?! אסור לתת את זה לילדים! זה עלול להרעיל אותם!

היא: מה?!

הוא: כן. זה יכול להרוג אותם!! חייבים לקחת אותם לבית החולים. עכשיו!

פתאום הכלב נובח, כעבור מספר שניות נשמעת אזעקה - הם עומדים ומביטים זה בזו - "בום!"

תאורה מתפיידת. הם הופכים לצללית. הכלב מפסיק לנבוח. חושך.

נשמע קולו של הילד הקטן :

ילד: איך אפשר לדעת אם חיים או מתים?

סוף חלק ב'

מיד אחרי סרטון-דוקו : ג'יהדיסט "הרגתי עשרה במו ידיי"

חלק ג': התפריט

שיר-דואט : מה יהיה בסופנו?

מעבר לפני התפריט

רועי: טוב, בעצם אנחנו יודעים מה יהיה בסופנו...

הדר: אנחנו יודעים?

רועי: סופנו יהיה סופני... סופנינו... רק הדרך לשם לוטה בערפל

הדר: תודה מר שייקספיר!

רועי: (מבט ישיר, משועשע) הדר, איך בא לך למות?

הדר: רועי! אתה לא יכול לשאול אותי שאלה כזאת!

רועי: כבר שאלתי. חוץ מזה, למה לא? זה הרי בלתי נמנע.

הדר: זה לא העניין!

רועי: איך לא? תסתכלי מסביב...

הדר: מה?? לאן?? לאן שאני לא מסתכלת, אני רואה מבוי סתום! טילים מחמאס בדרום, חיזבאללה בצפון, רקטות בליסטיות מתימן, גרעין מאיראן... אנטישמיות גואה באירופה, באמריקה...

רועי: על זה בדיוק אני מדבר. מבוי סתום. ברגע שנולדת יהודי- אתה מטרה!

הדר: גם להיוולד פלסטיני זה לא בדיוק שלאגר...

רועי: לא, והיום יותר מתמיד! הם תקועים עם מנהיגים פסיכופתיים שמקדשים את המוות!

הדר: והממשלה המשיחית שלנו לא עושה מה שצריך כדי לגמור עם הסיוט הזה!

רועי: בדיוק! אנחנו במשחקי הכס והנקמה שכולם מפסידים בהם!

הדר: אולימפיאדת הסבל!

רועי: אז בואי נשים לזה סוף!

הדר: אה, ברור. אני מיד מוסיפה את זה ל-to do list שלי... כביסה, קניות, לשים סוף לסבל...

רועי: תראי, הדרך היחידה לנטרל את הטרור, היא לטרלל את הטרור לפני שהטרור מנטרל ומטרלל אותך!

הדר: זה מטורף!

רועי: אבל לגמרי מעשי! יאללה מותק, בלי לחפור- ספרי לי איך תרצי לגמור.

הדר: לא, אתה משוגע! איבדת את זה!

רועי: לא לא, להיפך, אני חושב שמצאתי את זה! (שר) יאללה חבר'ה בלי לחפור, ספרו לי איך תרצו לגמור... זה משחרר את הפחד

הדר: יודע מה? אם כבר, אז בואו נשלוף את כל התפריט!

רועי: איזה תפריט?

הדר: התפריט של המסעדה שלנו, התפריט של איך לעשות צ'ק-אאוט מהעולם הזה!

רועי: אה - כן! התפריט המפורט, בפרטי פרטים... (לטכנאי) תעלה בבקשה את ה-QRL כדי שיוכלו להצטרף אלינו...

התפריט - אסטרטגיות יציאה

הקלטה: סועדים יקרים, אנא בחרו את המנה המועדפת עליכם מתוך התפריט שלנו. אנא בחרו מנה אחת בלבד... להנהלת המסעדה שמורה הזכות להחליף מנות בהתאם לזמינות.

הדר: נתחיל עם

המנות הראשונות 100% טבעוניות

הדר: פת וינטג' ירקרקה וספוגת לחות

היא מתפוגגת לאט- לאט...עד שתמות

(רועי עושה פרצוף לא מרוצה) מה ?

רועי: בלי כותרות בעיתון, בלי דם

נראה לך שמישהו רוצה למות ככה סתם?

מוס ממואר -אם כבר -

מעדן הדמנציה של השף מר... אה... מר...

לא זוכר את שמו (מסתכל על הדר לעזרה- גם לא יודעת) נו, הוא למד איתי בתיכון

הדר: לא נורא - הוא בעצמו לא זוכר את המתכון.

רועי: זו מנה הורסת!

הדר: כן הורסת משפחות

רועי: אבל אתה לא תדע, לפחות

רועי: **CANCER QUICKIES** סרטנים - הלקט ! למי שרוצה לגמור וללכת

הדר: אוי הטיפולים החדשים - הרסו את המנה

מחזיקים אותכם בחיים- עוד מאתיים שנה

רועי: אבל יש מבצעים עכשיו ... סוף עונה !

הדר: אה...

רועי: אז תנסו את ה:

רועי: פנקייק לבלב

דר: סטייק מלנומה

רועי: קרצינומה קראנץ' חלב

הדר: קציץ מיאלומה

רועי: שד טבעול טבעי

הדר: סרקומה למשעי

רועי: פאי ריאות מהיר

הדר: צ'אי משקה ממאיר .

רועי: אולי די, הדר?

הדר: עוד אחד! לימפומה לימונצ'לו עם קליפות תפוז

רועי: אני חוטף דום לב רק מהחרוז

הדר: חכה! זאת המנה הבאה!!

רועי: אה, נכון! (מסתכל בתפריט) - צ'ילי עוצר נשימה

המשפחה תהיה בהלם! אבל בשבילך, הכי טוב, נאמבר 1 ברשימה !

הדר: אם אתם באמת בוחרים אחת מהמנות הטבעיות, אתם לא מבינים את גודל השעה . אבל אני בטוחה שהמנות הבאות שלנו יבהירו את התמונה.... לא לבעלי קיבה רכה

רועי: שבעה באוקטובר ספיישל ! מנות חמות אש ! הכי נוראיות שאפשר לבקש

" משפדי התקווה" - אצלך במיטה-

'קפד ראשו' –זאת השיטה

מנה שהיתה באופנה לפני מאה שנה!

וחזרה - עם הטבה לכל המשפחה!:

'הרוג כפי יכולתך!'

הדר: ללא הגבלת גיל!

גם תינוקות יכולים להשתתף!

נסו בעצמכם ותראו איזה כיף!

הקלטה: למזמינים היום מבצע היכרות!

תהלוכה חיה , ברחובות עזה, עם ראשך... הכרות

רועי: שאלות ?

אה... האיש ההוא שם שואל אם זו מנה מתוך שינה ?

מה פתאום! מאירים אותכם קודם- למה שתפספסו ת'מסיבה\ ת'חגיגה!

(יודעת שזה לא חרוז מושלם במקור זה לא חרוז בכלל ... ואולי דווקא טוב לשבור את זה מהחרוז בגלל הזעזוע - ואז לעשות משהו שהוא כלל לא דומה לחרוז)

הדר: חטיפי חטופים

קדרה בבישול איטי תת קרקעית

אין אחריות, אפילו לא צבאית

היא מגיעה גם עם תוספת - במתנה

עליכם לבחור איזו מנה :

1. רועי: בגידה פיקנטית מוגשת על צנים

הממשלה מוכרת אותך! כן- קשה להפנים ,

ואז הפולטיקאים. לצורך יח"צ, משתמשים באסון הפרטי שלך

בלי לטרוח להתעניין או לברר לשלומך

2. הדר: אופצייה שנייה, קצת מצחיקה

"משחקי הרעב" - צלחת ריקה!

רועי: מתובלת בביזיון קלון חרפה וכלימה

הדר: המנה מוגשת קרה או חמה

תלוי אם הקרבן שרד או ...

רועי: או מה??

הדר: או לא.

3. הנובה מאסקר-מוסקה-טבח

המנה שזכתה בציון לשבח!

לרקוד עד אור הבוקר עד עלות החמה

ובאותו הרגע גם עולה הנשמה!

הדר: שמע ישראל! יש לכם אינסטוש? נעלה לסטורי את הזעקה האחרונה

מעל מיליון צפיות - או כסף חזרה!

רועי: איך כסף חזרה...? הם כבר לא... למי??

הדר: ששש... זה טריק פרסומי

רועי: מזון מהיר - טורטיה מעופפת

24/7, בשמיים מרחפת

מגיעה מעבר לגבול - אבל חוצה את כל הגבולות!

משלוחים לכל הארץ - והאזעקות מייללות!

לא מפספסת אף מטרה

הדר: נכון, מפספסת את רובן

(מבט רועי) מה? 27% דיוק

רועי: אבל תמיד מגיעה בזמן!

הדר: איזה זמן??

תלוי במשלוח: טיל שיוט עד שלוש שעות. טיל בליסטי - חצי שעה או פחות. רקטה קצרת טווח 45 שניות

הדר: בואנה, זה יותר מהיר מוולט WOLT!

ביוקי איראני

הניוקי האיראני בביקוש כבר שנים

מנת בריאות בתוספת גרעינים

לחיזוק מערכת החרדה של המוח

לשיתוק עצבי הרוגע והיכולת לשמוח

והמשלוח!

המנה מגיעה להמונים בו-זמנית

מה שהופכת אותה למשתלמת וייחודית

רועי: לצערינו, כבר חודשיים - היא לא בתפריט!

הדר ורועי: (AMERICAN ANTHEM) (Thank you, President Trump!)

הדר: למה?

רועי: (מבולבל) למה מה?

הדר: למה הם שונאים אותנו? ... זה מה שהבן שלי, אז בן 13, שאל אותי אחרי השבעה באוקטובר. הוא היה איתי בסלובקיה; ביימתי שם הצגה - בן לילה הפכנו מ-VIP'S ל REFUGEES ... לא חשבתי שאצטרך אי פעם להזהיר ולהסביר לילדים שלי מהי אנטישמיות.

רועי: קל! אנטישמיות היא האמונה המדהימה ש-0.2% מאוכלוסיית העולם אשמים ב-99% מהצרות בעולם.

הדר: אנטישמיות היא לשנוא יהודים כי אין להם מדינה ולשנוא יהודים כי יש להם מדינה!

רועי: אנטישמיות היא לחפש "ניואנסים" ו"קונטקסט" בזמן שתוקפים חברים וקולגות יהודים. (קם ללכת)

הדר: לאן?

רועי: סליחה, אני ממש חייב ... (מסמן לשירותים)

(הולך.)

רועי: (מאחורי הקלעים) אוי!

הדר: מה קרה?!

רועי: הצילו!

הדר: אני באה!

(רצה ואז עוצרת, מסתובבת עם משקפיים של פרופסור)

פרופ': WELL... קודם כל צריך לבדוק ה CONTEXT...

רועי: (מאחורי הקלעים) אה! פרופסור! הם מכים אותי! תעשי משהו! (מציצה, רואה אלימות, נרתעת
בבהלה ובגועל, נסוגה)

פרופ': כמחנכת באקדמיה, אנחנו מלמדים צעירים ל-FREEDOM OF EXPRESSION - אסור לקפוץ למסכנות
- אה, מסכנות!

רועי: (מאחורי הקלעים) בבקשה! מישהו!

פרופ': (חושבת) צריך להתייחס לזה בכובד ראש

(הפסקה. קולות התרסקות מאחורי הקלעים הרעש מפריע לה)

פרופ': שש! (רעיון מלהיב אותה) אולי אארגן SYMPOSIUM על CAMPUS SECURITY?

רועי: (מאחורי הקלעים) אההה! לאאא! בבקשה! רק לא סימפוזיום! דיי! לא עשיתי כלום!

פרופ': AMAZING! (שולפת נייד) הטראומה כל כך AUTHENTIC!

רועי: (מאחורי הקלעים) (קולות עמומים של זעקה כאילו סותמים לו את הפה)

פרופ': CAN YOU SPEAK UP!? אני צריכה קול ברור לסימפוזיום!

(הרעש פתאום נפסק)

פרופ': (מאוכזבת) אה! זהו? (נאנחת) חבל שלא הקלטתי מהתחלה- זה בגלל הוא STUDENT שלי - אני
במערב רגשית!

(רועי צולע החוצה בכיסא גלגלים עם עין סגולה)

רועי: (חלש) פרופסור באטלר... הם תקפו אותי... כי אני יהודי... ולא עשיתי כלום...

פרופ': רגע! DONT CLEAN YOURSELF UP! אני צריכה תמונות חזקות למצגת! (ברגשת, לקהל) איזו
הזדמנות נהדרת לסטודנטים! מה אתה אומר שאתה תהיה דוגמה למחקר? שאני משתמשת בשם אמיתי או
אתה מעדיף ANONYMOUS?

רועי: (בתדהמה) אנ-פאקינג-בליבאבל! אתם יודעים מה האירוניה הכי גדולה באנטישמיות?

הדר: מה?

רועי: אם שונאי ישראל באמת רוצים להיפטר מהיהודים, כל מה שהם צריכים זה... להתעלם מאיתנו לגמרי.

הדר: וואלה.. נכון! אם לא היינו כל-כך נרדפים, היינו פשוט מתפוגגים....

רועי: (אם לא היו רודפים אותנו מזמן) היינו שוכחים מה אוכלים מתי ומתי לא אוכלים

הדר: כי הרי תמצית ההיסטוריה היהודית היא: ניסו להשמיד אותנו, לא הצליחו, בואו נאכל!

רועי: אבל ברגע שמישהו מתחיל לבנות לנו תאי גזים, מנהרות.. אוהו! אז אנחנו נזכרים בכל תפילה, בכל חג, בכל ניגון, בכל לביבה/ אוזן המן!

הדר: כך שלמעשה... היטלר, ימך שמו! עשה יותר לשימור היהדות מכל הרבנים בהיסטוריה!..?

רועי: לא רק הוא! כל האויבים שלנו. בלעדיהם היינו סתם עם הפרעת אישיות גבולית...

הדר: דווקא הפרעת אישיות גבולית?!?

רועי: ברור! תראי את הקרע בעם סביב גבולות 48, גבולות 67, גבולות אוסלו..

הדר: וואלה! אין גבול לגבולות של הגבולית!

רועי: (לקהל) יש פה אנטישמיים הערב?

הדר: רועי, גרשנו את כל האנטישמיים בתחילת ההצגה...

רועי: אולי מישהו נהיה אנטישמי במהלך ההצגה? ... לא? אז אם יש לכם חברים אנטישמיים,

הדר: מכרים, שכנים, קולגות-

רועי: תסבירו להם שאם הם באמת רוצים להיפטר מאיתנו... שיהיו נחמדים אלינו!

הדר: כן נחמדים אלינו

רועי: שיזמינו אותנו לחגוג איתם את חג המולד!

הדר: שיזמינו אותנו

רועי: שיעודדו נישואי תערובת!

הדר: שיעודדו אותנו

רועי: שישעממו אותנו למוות!

הדר: רק שלא יהרגו אותנו! כי זה מה ששומר עלינו - זה סוד ההישרדות שלנו.

רועי: כן, ככל שפחות יתעסקו איתנו, כך נהיה פחות ופחות... מבטיחים!

הדר: וזה, גבירותיי ורבותיי, הפתרון האמיתי ל J.P!

רועי: JP?

הדר: הבעיה היהודית ...

רועי: אה, כן . הפתרון הסופי סופי...

הדר: לא ! הסופי הסופי הוא מה- ריבר עד לסי

[שניהם מסתכלים זה על זה]

שניהם: הפתרון הסופי סופי סופי... !!

רועי: (רצינית יותר) זה כל כך פשוט -

הדר: אפילו ניאאו-נאצי יכול להבין !

(מוסיקה)

רועי: עבשיו בואו נסיים את התפריט.

הדר: מוכנים ל... מנה ה-אח-רו-נההה ?

רועי : (צחוק מפחיד והבת אחת מרגיע)

קינוח בלי גבולות

מאז השביעה באוקטובר - אין צורך לטוס לישראל

יש משלוחים לכל קצווי תבל, תודה לאל .

ארה"ב, אוסטרליה , אירופה אפריקה

אין מתיקות כמו לזרוע פאניקה

הדר: טירה-מיסיו-מאסה - המונים ברחובות מפיצים שנאה!

"תחזרו למאיפה שבאתם - רק אל תבואו אלינו למדינה !"

רועי: סופלה-סינגוגה -

דרושים שומרים צעירים חסונים , סמויים - (כלומר -בלי מדים)

לשמור על בתי כנסת בחו"ל, בשבתות, חגים ומועדים

לרב מדובר ביוצאי יחידות מובחרות,

גולני, צנחנים, דובדבן, סיירות...

תקיפה לא מובטחת - אבל הם חתיכים אחד אחד

כך שלגמרי אפשר להסתפק בלראותם בלבד

הדר : דרינקים !

הדר: מה עם איזה דרינק ?

רועי: כבר מביא . מה תרצי ?

הדר: מה אתה ממליץ ?

רועי: שהידישע שפריץ !

אה, זה ההאפי אזור אצלינו!

דרינקים על חשבון הבית, וגם הבית עצמו 'על החשבון', לצערינו...

הדר: שהידישע שפריץ !? קוקטייל עשוי משלושה קילו חומר נפץ מובחר

מוגש בתוספת עשרות אזרחים תמימים, שאין להם סיי בדבר

אתה לוקח אותם ביחד איתך

בסערה השמימה - וטיקטוק לצדך !

בדקות ספורות, משכנע את העולם

שהם, הם - האשמים בעצמם !

רועי: אם תבחר במנה הזאת תקבל גם משמיים

פרס שכל גבר חולם עליו - 72 בתולות יפות עיניים

הדר: אני שמעתי שמדובר רק בבתולה אחת... בת 72!

רועי: ואיך אפשר בלי קפה סופני - דפרסו

הדר: התכוונת 'אספרסו'

רועי: התכוונתי 'דפרסו' - לא מתים עם חיוך על הפנים - וזה לא במקרה

הדר: אני לא פוחדת למות ! אני רק לא רוצה להיות שם כשזה קורה...

רועי: אה! אז את מעדיפה משהו מהיר ? אקספרסו !

הדר: אקספרסו מקיאטו מקיאטו מקיאטו פר פאבורה

רועי מוזג בזהירות ומוסר

הדר: אין זבוב בקפה- אני מקווה

רועי: מה ? אה, כמו הבדיחה...

הדר: כן. (לקהל) מכירים את הבדיחה על 'מה אתה עושה אם יש זבוב בקפה' ?

רועי: (נותן למישהו. בקהל) תחזיק רגע את זה (אם אתה איטליאנו - אתה זורק את הקפה ושובר את הכוס - יוצא בעצבים מבית הקפה ומקלל את הבוס !

הדר: אם אתה גרמני - אתה שופך את הקאפה ושוטף את הכווס היטב היטב - בלי לכעוס. ואז מכין לעצמך קפה חדש - והכי חשוב ! פונקט כמו הקפה הקודם, רק נטול הזבוב !

רועי: אם אתה צרפתי , סה נה פה פרובלם, ווי ? - אתה שותה לקפה ואת הזבוב -בסוף- מוציא ! (כאילו יורק 'טפו' את הזבוב לכיוון הדר)

הדר: (תופסת) אם אתה סיני אתה אוכל הזבובו , ושופך את הקפה (לועסת) ממממ...מלא חלבון (עם רר במקום ל זה מצחיק - חרבון) !

רועי: אם אתה רוסי - אתה לוקח את הקפה עם הזבוב - הכל כלול . זה הרי בחינם , ואפשר לאלף את הזבוב... לריגול !

הדר: אם אתה ישראלי - אתה מוכר לסיני את הזבוב -לאיטלקי את הכוס- לצרפתי את הקפה - והולך לקנות לעצמך כוס תה. עם העודף אתה מקים חברת סטארט אפ חדשה: "איך להרחיק את הזבובים מהקפה שלך"!

רועי : ועם אתה פלסטיני תומך חמאס - אתה מאשים ישראלי שהזבוב בכלל נכנס ... די נמאס !

אתה פונה למחלקת זכויות אדם באו"ם- המנוהלת על-ידי ....? איראן! - מה, לא שמעתם כלום ??

הם מגייסים תרומות מעשרות מדינות - לקנות קפה חדש לפלסטיני האיד.... (תופס את עצמו)- אולוג!

חמישה מיליון אירו זה מספיק לקפוצ'ינו ? בעוד אתה מהרהר אם אולי לקנות קזינו

תופסים אותך האחים המוסלמים -"המתוקים"-... ומסבירים לך -

שלא הגעת לעולם להתבטל בבתי קפה ! אתה לא כמו כולם!

יש לך משימה: ג'יהאד! ועליך לרכוש מיד - פצצה... אין מה להתוכח זו פקודה לא עצה !

ואז הפלסטיני עם חגורת נפץ אופנתית, ניגש להפיץ את בית הקפה השכונתית . שם יושבים הרוסי , הסיני הצרפתי הגרמני

והאיטלקי -שמסבירים לישראלי שהם הגיעו עד הלום

שיתן את הקפה שלו לפלסטיני - תמורת שלום !

(רועי מוזג בזהירות לכוס , ובסוף המשפט שופך על הדר.

הדר: מה אתה עושה???

רועי: תרגעי, ככה אצלינו מגישים - כמו החיים ! לפנים !\ מלא ריגושים

הקלטה: התפריט עוצב על-ידי השפים הראשיים של האחים המוסלמים , שהקדישו את חיים להכין לך ארוחה שתמות עליה.

רועי: (לקהל) עבשיו תורכם יאללה - כולם ביחד -

הדר: תבחרו ת'רעל שלכם, בלי פחד.

רועי: ואם אף מנה בתפריט לא עושה לכם את זה...!

הדר: תמצאו מנה משלכם - זה מותר לפי החוזה!

רועי: תראי אותם - נראים בהלם מוחלט -

הדר: כאילו לא הפנימו שלכל שח יש מט...!

שיר סיום: ספרו לי איך תרצו לגמור

אם חשבת לחתום כאן קבע

אם חלמת שלא תתפגר

לא תצליח לחמוק מן הטבע

כי בסוף יום אחד גם אתה תיגמר

תרופות נגד מוות עוד אין

לכן כדאי את סופך לתכנן

בייחוד אם חייך חולפים ככה סתם /

דפוק יציאה! ותשאיר כאן חותם

יאללה יאללה - בלי לחפור

ספר לי איך תרצה לגמור / ספרו לי איך תרצו לגמור

יאללה חברה - בלי לחפור

ספרו לי איך תרצו לגמור / איך אתם רוצים לגמור

לצלם סרטון טיק טוק על 200 קמח

להשוויץ **שאתה** יכול ללכוד ת'נחש
לנווט עם ג'י.פי.אס, ישר לתוך הים
לבדוק אם לוך נס באמת-באמת קיים

להיכנס ל-muzi עם טבעת או שרשרת
סלפי על צוק... מה 'תה חי בסרט?!
להסתכסך עם השכן עם הרוטווילר רקס
או מוות אירוטי בזמן סקס עם האקס
סקס עם האקס ....

אם במדינה שלך פורצת מלחמה
מה אתה מעדיף/מזמין - פצצה או מרגמה?
או, לא עלינו, 'אש כוחיתינו'
כי השלום אי שם באופק
מרחוק, צוחק עלינו

שמעת על המציל שלא ידע לשחות?
ומאמן הכושר שקרס במתיחות?
הרופא שחש ברע והתייעץ עם אי איי
וויי וויי! הוא לא שרד יותר מדי

מאבטחים ששכחו לנעול את הדלתות
קבלני פינוי בינוי שהתפנו לבית קברות
קוסמים שהעלימו את עצמם בטעות
הו, יש. כל. כך הרבה דרכים. למווווות

If you've gotta go

Take death for a ride
Make it yours- Own it
Treat it with pride
It's coming for you
anyway
At least you get, you get to say
But more, much more than that
I did It my Way

**יאללה חברה' בלי לחפור
ספרו לי איך תרצו לגמור
יאללה יאללה בלי לחפור
ספר לי איך תרצה
לחיות!**

לחיות!?!?

כן, כן רועי! לחיות! חיים זה לפני שמתים, איך אתה רוצה לחיות??
(חולמני) כמו ג'ון לנון...

מה!?

בעולם בלי גבולות... עולם בלי דתות...

ששש! ירו לו בראש בגלל כאלה דעות!

They killed him for his vision
They feared what he could see
A world where peace and pure love
Ain't just some fantasy

לא ככה !

דמיין שאין מקלט, אין ממד, אין סכנה

ועצם קיומך לא מעורר שום שנאה

תחלום על עולם בו שמך הוא רק שם

וצבע עורך לא הופך אותך אשם

עולם בלי אזעקות בלי טילים בלי יירוט

בלי פחד בגוף, בלי לחשב נתיב מילוט,

עולם נפלא בו גזע הוא סתם חלק של עץ

ולא סיבה לחרדה שהאוטובוס יתפוצץ

עולם בו שלום הוא לא חלום ולא סיסמה

הוא דרך חיים ! פעולה ! משימה !

BOTH: (SINGING) You can say we are DREAMERS!

But we WON'T be the LAST!

This WORLD needs more Dreamers

To BREAK from the PAST!

רועי: נו, הדר- אז איך את רוצה לחיות ?

הדר: וואו.. עולם בלי מלחמות

רועי : מת על זה !

הדר : לא !

יחד: חי על זה

או :

רועי: נו, הדר- איך את רוצה לחיות?

הדר: בעולם בלי מלחמות

רועי : היית מתה !

הדר: הייתי חיה

רועי : כן-

יחד: בשביל זה שווה/כדאי לחיות

- סוף -